

РЕШЕНИЕ

№ 23774

гр. София, 12.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3668** по описа за **2026** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на Н. М. Г. от [населено място], чрез адв. С. З. срещу Решение от 04.03.2026 година, постановено по а.н. дело №15114/2025 година по описа на СРС,112 състав.

С жалбата се посочва, че решението на СРС е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и на съдопроизводствените правила и необосновано. СРС неправилно е приложил материалния закон, заключавайки, че е нарушена разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, какъвто извод не следвал от доказателствата по делото, тъй като показанията на полицейските служители били противоречиви. Алтернативно, можело да се приеме, че се касае за маловажен случай, като в това отношение следвало да се отчете младата възраст на дееца, както и липсата на вредни последици от деянието. Искане се АССГ да отмени решението на СРС и да отмени НП.Заявява се претенция за присъждане на разписките.

В с.з. касаторът- Н. М. Г., редовно и своевременно призован, не се явява.Представява се от адв.З., който поддържа жалбата по изложените в същата съображения и иска АССГ да отмени решението на СРС.

В с.з. ответникът по касация- Началник сектор СДВР - Отдел „Пътна полиция“, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.От същия, чрез процесуален представител- юрисконсулт, са постъпили писмени бележки, в които се изразява становище за неоснователност на жалбата.Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор Д. ,изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли първоинстанционното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество касационната жалба, с оплакванията формулирани в нея, е неоснователна.Съображенията са следните:

От доказателствата по делото е установено, че на 12.08.2025 г., около 02:08 ч., полицейските служители Г. Т. и М. Г. работили като патрул и обхождали района си, като около посочения час същите се намирали в близост до МОЛ С. и забелязали, че по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], се движи лек автомобил Б. с рег. [рег.номер на МПС] , който на кръстовището между [улица]и [улица]извършвал маневра ляв завой, при която водачът на автомобила форсирал двигателя на автомобила, вследствие на което задните задвижващи колела превъртали и задната част на автомобила поднасяла странично (надясно).Полицейските служители - свидетелите Т. и Г., лично възприели, че автомобилът е поднесъл в следствие на завиването на ляво и форсирането на двигателя, което включвало и превъртането на задните гуми, съпроводено с характерен звук от това. Полицейските служители възприели ситуацията изцяло, като имали пълна видимост към автомобила, защото по времето на нарушението нямало никакво движение в централната част на града и било сравнително тихо.

Именно защото забелязали горните събития, полицейските служители пристъпили към проверка на лицето, което управлявало автомобила, посочен по-горе. При проверката било установено, че това е Н. М. Г., който бил сам в автомобила си. Действията на последния полицейските служители възприели, че служат за използване на пътя (отворен за обществено ползване) за други цели, освен в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари, като извършвал демонстративна и рязка маневра, изразяваща се в умишлено форсиране на двигателя на автомобила, приплъзване на задвижващите колела и поднасяне в страни (надясно) по време на завиването на колата на ляво, в резултат на което Н. Г. преднамерено извеждал автомобила извън контрол, чрез рязко подаване на газ в завоя, което предизвикало въртене на задните задвижващи колела, което от своя страна довело до загуба на сцепление на гумите и задната част на автомобила поднесла надясно.

Движейки се по този начин, водачът представлявал пряка опасност на пътя за всички останали участници в движението, включително за намиращите се наблизо паркирани автомобили.

Ето защо, при осъществената проверка на място, полицейският служител Г. Т. съставил на водача Н. Г. АУАН за извършено нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДВП, който му бил връчен срещу подпис.

На базата на съставения АУАН, АНО издал и наказателно постановление с № 25-4332-023394/17.09.2025 г., издадено от началник сектор при ОПП СДВР, с което на Н. М. Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева (1533.88 евро) и лишаване от правоуправление на МПС за срок от 12 месеца, на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДВП, за извършено нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДВП.

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че административнонаказателното производство е протекло без допуснати процесуални нарушения, като нарушението е безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорността на водача на процесното МПС.

Настоящият съдебен състав намира изводите на районния съд за съответстващи на

доказателствата по делото и на приложимото право.

Касационната инстанция следва да възприеме изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63 в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка, когато не е допуснато съществено процесуално нарушение при събирането, проверката и оценката на доказателствата по делото. Касационната инстанция не може да се намесва или да замества вътрешното убеждение на районния съд като инстанция по фактите. Касационният контрол обхваща процесуалната законосъобразност на действията на районния съд по събирането, проверката и оценката на доказателствата по делото и формирането на тяхното вътрешно убеждение по фактите в контекста на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63 в ЗАНН, като при извършената в тези законоустановени рамки проверка касационната инстанция не констатира да е допуснато от районния съд игнориране, изопачено или превратно тълкуване на доказателствени източници. Измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от касатора "необоснованост" на съдебното решение. Необосноваността като порок на съдебното решение е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63в от ЗАНН решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК. Настоящият съдебен състав не констатира наличие на касационно основание по чл. 348 ал.1 т.2 от НПК - допуснато съществено нарушение на процесуални правила от районния съд при оценката на показанията на полицейските служители. Показанията са правилно интерпретирани съобразно техния действителен смисъл и съдържание, респективно не се констатира претендираните от касатора противоречия в показанията по съществените факти за процесния случай.

С нормата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП законодателят въвежда забрана за водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Касаторът е санкциониран именно за това, че използва пътищата, отворени за обществено ползване не по предназначение, като подробно, ясно и точно са описани извършените от него действия в населено място. Правилно районният съд е кредитирал показанията на двамата полицейски -преки очевидци на нарушението и непосредствено възприели извършването му, които са в пълно съответствие по между си по съществените факти и на приобщените по делото писмени доказателства. В показанията си полицейските служители са описали подробно възприетото от тях фактическо положение при управлението на автомобила от касатора на посочените в АУАН и НП време и място, от които убедително се установява деянието от обективна страна - извършване на рискова маневра, с рязко подаване на газ, форсиране на двигателя,въртене на гумите на МПС, извеждайки го извън контрол. Безспорно от установените по делото факти е видно и че това е станало преднамерено, умишлено. По преписката са приложени и обяснения на водача на МПС, който е посочил, че рязко е подал газ с поднасяне на автомобила и е посочил като причина за това си поведение, че се скарал с приятелката си.

В разпоредбата на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП е предвидено да се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Наложено административно наказание за нарушението чл. 104б, т. 2 от ЗДвП съответства на предвиденото в приложената санкционна разпоредба на 175а, ал. 1 от ЗДвП. Наложена санкция за нарушението е в предвидения абсолютен размер в относимата към датата на извършване на деянието редакция на чл. 175а, ал. 1 и съгласно чл. 27, ал. 5 от ЗАНН е недопустимо да бъде определена под него.

Неоснователно, касаторът претендира за приложение на чл.28 от ЗАНН. Това е така, тъй като от фактическа страна не се установяват обстоятелства, които да сочат по-ниската обществена опасност на деянието или дееца. Умишленото и съзнателно опасно шофиране, посредством форсиране на двигателя и занасяне на автомобила с извеждане извън контрол на МПС в никакъв случай не представлява използване на път за обществено ползване в съответствие с основната цел на пътищата - за превоз на хора и товари. Т. умишлено поведение по кръстовище в града застрашава живота и здравето на останалите участници в движението, поради което се характеризира с висока степен на обществена опасност и не следва да се толерира. Осъществени са всички елементи от фактическия състав на нарушението по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП и правилно е ангажирана отговорността на водача на процесното МПС.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно, и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на производството, на ответника по касация се следват своевременно поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция. Същите съдът определя в размер на 130, 00 лева, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН, съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. В съответствие с чл. 4 и чл. 11 – 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, сумата следва да бъде присъдена след превалутирането ѝ в евро, като в случая тя възлиза на 66. 47 евро.

Воден от горното и на основание чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2 от АПК, АССГ, VIII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.03.2026г., постановено по анд № 15114/ 2025 г. на СРС, 112 – ти състав.

ОСЪЖДА Н. М. Г., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 66,47 евро/130 лева/- юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: